

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Θέμα: «Τον μεγάλο κίνδυνο να χάσει δύο από τα λιγυστά της αλιευτικά καταφύγια, στα ανατολικά της παράλια, αντιμετωπίζει πλέον κι επίσημα η Αιγιάλεια».

Τον μεγάλο κίνδυνο να χάσει δύο από τα λιγυστά της αλιευτικά καταφύγια, στα ανατολικά της παράλια, αντιμετωπίζει πλέον κι επίσημα η Αιγιάλεια. Οι εκκρεμότητες που επί χρόνια υπήρχαν σε σχέση με το κατά πόσο είναι ή όχι νόμιμα, μεταφέρονται από τις συναρμόδιες τοπικές και κεντρικές κρατικές υπηρεσίες, στη δικαιοσύνη, με εντελώς απρόβλεπτη κατάληξη.

Τα προβλήματα, άρχισαν να παρουσιάζονται στα μέσα της προηγούμενης δεκαετίας, με τους τότε «Καποδιστριακούς» δήμους. Έως τώρα τα έκρυβαν κάτω από το χαλί προκειμένου ν' αποφύγουν και το όποιο πολιτικό κόστος, αφού οι δύο εγκαταστάσεις σχετίζονται σ' επίπεδο λειτουργίας και χρήσης- με τοπικούς φορείς και μεγάλο μέρος του πληθυσμού τους.

Οι παραπάνω περιπτώσεις, που χαρακτηρίζονται ιδιόζουσες πολεοδομικά και νομικά, "καίνε" τις περιοχές του Διακοπτού και της Ακράτας, με την ιδιοκτησία των καταφυγίων να μην αφορά στον Δήμο αλλά σε τοπικές αρχές, που τώρα τρέχουν και δεν φτάνουν για να περισώσουν δύο σημεία-σύμβολα των τόπων τους.

Στην πρώτη περίπτωση, της κεντρικής παραλίας του Διακοπτού, πολλοί είναι αυτοί που επισκέπτονται το λιμανάκι του χωριού, ως πολύ γραφικό και πλαισιωμένο με αρκετά καταστήματα εστίασης, λίγοι όμως είναι εκείνοι που γνωρίζουν ότι γι' αυτό έχει εκδοθεί πρωτόκολλο κατεδάφισης εκ μέρους της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου, ως «μη νόμιμο» από κατασκευής του.

Τον αγώνα αποφυγής ξηλώματος μεγάλου μέρους της «μικρής μαρίνας» - όπως την αποκαλούν οι ντόπιοι - έχει αναλάβει ο τοπικός ναυταθλητικός όμιλος, στον οποίο παλιότερη δημοτική αρχή του Διακοπτού είχε παραχωρήσει, στην πραγματικότητα «πετώντας το μπαλάκι» στους χρήστες του παράκτιου χώρου, με βάρκες και πλεούμενα, συνδεδεμένα σε πολλές περιπτώσεις και με τον τουρισμό και την ενοικίαση δωματίων, για χρήστες μικρών σκαφών που μπορούν να φτάσουν και να δέσουν προσωρινά εκεί.

Στην άλλη περίπτωση, του Κρουονερίου Ακράτας, ο τέως αυτόνομος δήμος είχε ξεχασμένο το ενδεχόμενο νομιμοποίησης του τοπικού καταφυγίου, επί πολλά χρόνια, πεπεισμένος ότι δεν υπάρχει καν η νομοθεσία για να γίνει κάτι τέτοιο. Το δεδομένο όμως, με την αλλαγή των όσων ίσχυαν, ανεστράφη, για να ξεκινήσει κι εκεί μια δικαστική προσπάθεια άρσης πρωτοκόλλου κατεδάφισης.

Τα ένδικα μέσα έχει ασκήσει η Τοπική Κοινότητα Καλαμιά, στα όρια της οποίας βρίσκονται οι μικρές σε έκταση εγκαταστάσεις, με «όπλο» τη νόμιμη κατασκευή τους (ως ένα σημείο) τα έτη 1992-1993 , που όμως επεκτάθηκαν αργότερα «περίεργα» εγείροντας θέματα νομιμότητας, από το 2004.

Δεν είναι τυχαίο, ότι στον χερσαίο χώρο του μικρού λιμανιού η ΤΚ και ο Δήμος μισθώνουν κάθε χρόνο καντίνα για την εξυπηρέτηση αλιέων ως επί το πλείστον, αλλά και κάποιων που συχνάζουν για περίπατο, ή ως επισκέπτες.

Κατόπιν τούτων ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Θα προστατευθεί το λιμανάκι του Διακοπτού κάτι που αποτελεί καθολικό αίτημα των κατοίκων του;
- 2) Συντρέχουν λόγοι άρσης του πρωτοκόλλου κατεδάφισης του καταφυγίου Κρυονερίου Ακράτας;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος